

MEDEDEELINGENBLAD

REDACTEUR: J. A. JANSE, Damrak 57, Amsterdam-C.

PENNINGMEESTRESSE: Mevr. J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM, Heereweg 12, Lisse, Girorekening 208369

DRUKKER: N.V. DRUKKERIJ „T KOGGESCHIP“, NIEUWE ACHTERGRACHT 102-104, AMSTERDAM-C.

ALGEMEENE VERGADERING.

De Algemeene Vergadering der Nederlandsche Vereeniging van Liefhebbers van Cactus en Vetplanten zal gehouden worden op Zaterdag 24 Juni 1944, des namiddags 2.30 u. te Amsterdam, in het kantoor der Vereeniging „Willen is Kunnen“, Prinsengracht 674.

Agenda: Opening door den Voorzitter; Verslag over 1943 door den Secretaris; Financieel Verslag over 1943 door de Penningmeesteresse; Benoeming Kascommissie; Vaststelling begroeting 1944; Benoeming Secretaris wegens periodiek aftreden van den heer J. A. Janse te Amsterdam (is terstond herkiesbaar); Vaststelling contributie 1944; Vaststelling afdracht der Kringen; Vaststelling plaats der volgende Alg. Vergadering; Behandeling ingekomen voorstellen. HET BESTUUR.

N.B. Op dezen middag zal gelegenheid worden gegeven tot het ruilen van diverse succulenten.

„CORRESPONDENTIE“.

Liefhebbers, onderhoudt briefwisseling! Een ware uitkomst voor ons allen, nu door tijdsomstandigheden het maandblad tijdelijk opgeheven en het persoonlijk contact bemoeilijkt is. Het werkt stimulerend en onderhoudt de vriendschap! Misschien kunnen de volgende regelen, een keuze uit briefwisseling met den Heer F., tot voorbeeld en navolging dienen. De tusschen ( ) geplaatste bemerkingen zijn van mijzelf.

UITEWAAL.

P.S. Ben zelf met correspondentie al overbelast!

Aug. '42. Het is toch maar goed dat er toch nog altijd goede naturen ter wereld zijn, die steeds weer gereed staan, den stilstand en dus achterrakenden evenmensch een „por“ te geven, ten einde hem zoo doende uit zijn indolentie op te wekken en te trachten hem weder in 't gareel te brengen. Zoodanig iemand zijt gij steeds weer voor mij. Inderdaad, ik had wel eens eerder wat van mijzelven kunnen laten hooren, doch wie schrijft nu bij voorkeur over zoo iets onbelangrijks als „zichzelven“. Thans, genoopt door de „por“, is uitsstel niet langer veroorloofd en wil ik in een geregeld relaas mijne ervaringen wereldkundig maken. Daar gaat ie!!

Sedert 1 Jan. van dit jaar zie ik (en vele anderen) hoopvol uit naar wat wij „zomer“ plegen te noemen. Doch tot op heden tevergeefs. Het weertje is abominabel. Slecht en nog eens slecht. Nog meer dan de mensch, hebben onze planten den invloed van het ongunstige weer ondervonden. Verminderd en achteruitgegaan tengevolge van den barren winter, hebben zij geenszins de gelegenheid bekomen in een gunstig zomergetij het verlorene weder in te halen. Zulks is goed merkbaar bij de stekken, die ik ditmaal had uitgezet van Cotyledon en Adromischus. Slechts een enkele doet 't, terwijl verleden jaar er vele het deden, zelfs van het plantje dat gij dezer dagen hebt beschreven. (Cot. Buchholziana; C. & V. Mei—Juni). En de winter staat haast weer voor de deur; weer een tijdperk zonder kasverwarming. Zoo heb ik dezen zomer nog enkele planten verloren, die schijnbaar wel den winter waren doorgelopen. Inwendig bleken zij te zijn aangedaan en lagen na kor-

ter of langer tijd omgevallen op den pot. Zoo is ook verdwenen Adromischus No. 3 van Uwe nummers (Adr. Mariannae). Thans gesneuveld. Is er dan niets overgebleven, hoor ik U zeggen. O zeker, heel veel nog wel. En dat is alleszins het bezien waard. Ik heb het beetje zon en licht niet geschuwd, doch vrijwel ongeschermd de laatste twee maanden doorgebracht. Als gevolg evenwel zijn vele planten rood of bruin aangelopen. Dat verveelde mij, want het is geen aardig gezicht. Vandaar dat ik eenige dagen geleden weder de houten schermen (schermen van latten bevestigd met tusschenruimten) er op heb gelegd, en zietdaar, heden begint het groen zich al weer aardig aan te dienen. In dezen natijg verdwijnt het rood of bruin allicht vlugger dan in Mei of Juni. Groeien doen ze toch ook haast niet als ze zoo verkleurd zijn, dat weet ge zelf ook wel... Of ik aantekening heb gehouden van de bloemen van Adromischus? O zeker, ik heb een staat gemaakt in boekvorm, zooals ge indertijd hebt aangegeven. Heden bloeien de nrs. 4, 7, 8, 2a, 13 en 14, en Mariannae (2 stuks). Ziet ge, dat is ook wel weer aardig. Toch zijn die Adrom. over het algemeen ijler dan 't vorige jaar. Als het menschen waren, zou je zeggen; ze hebben bloedarmoede. Bij plantjes kan je dat niet zeggen! Volgend jaar gaan ze alle uit den pot en krijgen goede, versche aarde. Allicht dat zulks helpt. Gij ziet, ik heb nog verstrekkende voornemens. Wie weet wat er voor dien tijd nog gebeurt? Gasteria's heb ik vrijwel niet in bloei gehad. Gast. Neliانا, die verleden jaar naar ik schreef, met een Aloëbloem zich tooide (deze soort, een Gasteria, vertoont in afwijking van de Gasteria's, in haar bloeiwijze, in sommige opzichten, inderdaad 'n Aloëachtig karakter) ziet er goed uit, maar vertoont geen bloem. Ook dat is niet goed. Eenmaal gebloeid, behoort een Gasteria jaarlijks te bloeien.

Zoo zijn er ook nog eenige andere, die vorig jaar hun plicht deden, doch dit jaar tot heden achterwege bleven. Mijn mooie Mam. bocasana ben ik waarschijnlijk ook kwijt. Jaren achtereen bloeide zij ongeveer 15 Mei en dan met een groot aantal bloemetjes. Dit jaar niks hoor! Ze ziet er vervallen uit en vrijwel van de wortel. Zoo gaat de een voor en de ander na, zonder dat er naar verhouding ander materiaal voor in de plaats kan komen. Doch wat geeft dat polemiseren. Laten wij, die achterbleven (!), trachten zoo goed mogelijk het ons ter beschikking overblijvende materiaal beheeren en z.g.m. in uitgebreiden vorm weer later overdragen aan de werkers, die met frisschen werklust en verruimder blik zich dan weder kunnen werpen op hun eenmaal onderbroken bezigheid tot nut van zich zelf en ten gerieve van hun medeleden en te verwerven nieuwe leden der dan weer ontwakende vereeniging. Ziet ge, dat moet voorhands het ideaal zijn. (!!).

Onderwerp Ceropogia. Daar hebt ge — voor zoover ik weet — nimmer aan gedaan. Nou, ik bezondig mij wel eens meer aan uitstapjes. Dit is er één van. Ik heb aardige Ceropogia's. Jammer, ook hiervan 2 prachtexemplaren verloren. Eerst nu beginnen zij door te zetten. Ze bloeien wel door tot in October als het niet al te vroeg koud wordt. Ik heb 8 à 10 soorten. Nog niet precies te zeggen welke, aangezien ik niet van alle bloem gezien heb. Er zijn er bij die op elkander gelijken en waarbii dus de bloem uitkomst zal moeten brengen.

Dan groeit ook prachtig Bowia volubilis. Ver-

leden jaar heb ik je een foto gezonden, ook een van de bloem afzonderlijk. (over *Bowiea volubilis* (Haw.) zie C. & V. Febr. '36; de foto's van den heer F. waren goed geslaagd; de vroerere briefwisseling met den Heer F. over deze plant is héél interessant, en bevat een komische noot, daar hij aanvankelijk dacht dat deze plant als „grapje” bedoeld was; inderdaad 'n „succulente uit!”)

Het was toen een bosje, een door elkander. Dit jaar heb ik een aardig iizeren opstelletje gemaakt, waarop ik het plantje heb geleid. Het is nu werkelijk een mooi exemplaar geworden en wekt de verwondering op van ieder die het ziet. Nog niemand heeft ergens zoo'n vreemde plant gezien. Zoo is er bij vele teleurstelling dan toch ook veel aardigs te zien. Dat houdt den moed er in.

Een vreemde gewaarwording is de volgende: enkele *Apicra's* (*pentagona*, *deltoidea* e.a.) hebben het late voorjaar plotseling een kuur gekregen. Misschen den voet en den top (waar anders? ?) zijn verschillende blaadjes verdord en nu verdroogd. De overige blaadjes vertoonen geen verandering en de groei gaat gewoon door. Zelfs bloeit *deltoidea* met een flinke stengel. Ra, ra, wat is dat? Nog winterinvloed? Alleen weet ik zeker dat het euvel zich plotseling openbaarde, nadat ik in het voorjaar de eerste maal water had gegeven. Ik dacht toen, dat ze meteen *mortibus* waren. Ook planten blijken er een eigen wil op na te houden. *Haw. cymbiformis* is groot geworden en handhaaft haar karakter volkomen. De bladeren blijven alle zonder uitzondering uitgehold. Volstrekt geen uitgedroogde *cuspidata* of iets dergelijks. (De „echte” *cymbiformis* in C. en V. Sept. '36). Nog een nieuwtje. *Haw. Schmidtiana var. erecta* heeft een uitlooptertje! Het jonge stekje is opgekomen vlak aan den rand van het potje, dus niet aan den stam zooals bij de meeste *Haworthia's*. Ik laat het stekje natuurlijk zitten tot het grooter is geworden en allicht beter in staat is een leven op zichzelf te gaan leiden. Voorts heb ik nog staan *Opuntia vestita*. Dat is een prachtig omhulde plant, een lust voor 't oog. Jammer geen *Haworthia*! (Dit laatste is als plagerij bedoeld, echter zonder succes! „*vestis*” beteekent kleeding; kleeding zonder speciale vergunning; een passende naam dus voor deze mooie *Opuntia*). Tot slot nog een opmerking over *Adrom. No. 6104*, drie eenigszins verschillende planten, zoo ge weet. (Varieteiten of vormen van *Adromischus mammillaris*, uit Z. Afrika ontvangen). Of ze het tot vollen bloei zullen brengen is de vraag. Het is hier te vroeg koud. De soort met lange, ronde blaadjes en de dito met korte ronde blaadjes komen in bloei, terwijl de derde soort, korte blaadjes, aan één zijde afgeplat, mij gisteren in het oor fluisterde: „bloeï zelf! het is

al mooi genoeg dat ik door blijf leven en nieuwe blaadjes produceer.”

Nu, vriend, je weet er nu zoowat even veel van als ik zelf. Voorloopig kan je het er wel mee doen.

Met vriendelijke groeten en stevige handdruk...

UIT DE PRACTIJK.

Zomerweelde.

De zomer is in het land, althans de warme dagen zijn aangebroken en daarmee ook voor de meeste onzer planten de periode van groei en bloei. Dit maakt het noodzakelijk, er rekening mede te houden, dat de planten alleen maar voedingsstoffen uit den grond kunnen opnemen, wanneer deze in opgelosten vorm zijn. En daarvoor is noodig: water.

U begrijpt dus, dat het voor onze planten van het grootste belang is, dat op de juiste tijden en in voldoende hoeveelheden water gegeven wordt. Er zijn een aantal planten, die volop water mogen hebben en die hebben we natuurlijk bij elkaar gezet, om het ons wat gemakkelijker te maken bij het gieten. De *Gasteria's*, *Haworthia's*, *Aloë's* enz. krijgen niet spoedig te veel. De vol-succulenten daarentegen vragen een afzonderlijke bediening, daar het beter is, dat de planten, die nog aan het verdroppen zijn, geen water krijgen, althans niet meer dan noodig is, om het uitdrogen te voorkomen.

Het is aan te bevelen, de bloemen niet te bespuiten, tenzij het gebeurt met een heel fijne broes. Dikwijls toch beschadigen de uiterst teere bloemblaadjes of knakken om, of er ontstaan vlekjes op door de zonbestraling.

Ten einde van de watergift zooveel mogelijk profijt te trekken, is het wenschelijk des avonds te sproeien. Op koude dagen, die we ook nog wel zullen krijgen, zorgen we, als het even kan, op zoodanig tijdstip te sproeien, dat de planten weer droog zijn, vóór het donker wordt. Natuurlijk is dit niet altijd mogelijk en dat is ook niet zoo erg, daar in de volle groeiperiode de planten wel wat meer kunnen verdragen.

Hebt U een tuin? Welnu, zet dan ook eens eenige planten in den vollen grond. In het bijzonder *phyllo-cactussen*, *aloë's* en *agaven* zijn daarvoor heel dankbaar, doch ook *sedums* en *echeveria's* doet het bijzonder goed.

Voor het enten is nu ook de goede tijd aangebroken. Voor velen zal het moeilijkheden opleveren, dat de bekende elastiekjes er niet meer zijn. Welnu, bij een onzer leden zag ik een geniale oplossing: twee stukjes zwaar metaal met een touwtje aan elkaar gebonden werden over de te enten plant gehangen. Het resultaat is verbluffend!

DRUKWERK

DEN HEER A. F. H. BUINING

LEUSDEN. UTR.